

Dosarul nr. 2ra-427/21

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. L. Roic-Botezatu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Moșneaga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Moșneaga împotriva lui Andrei Burlacu, intervenienți accesorii Primăria municipiului Hîncești, Direcția pentru Supraveghere Tehnică Hîncești și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la apărarea dreptului de proprietate și demolarea construcției,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Moșneaga și a fost menținută hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

constată:

La data de 07 decembrie 2018, Elena Moșneaga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Burlacu, intervenienți accesorii Primăria mun. Hîncești și Direcția pentru Supraveghere Tehnică Hîncești cu privire la apărarea dreptului de proprietate și demolarea construcției.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că deține cu drept de proprietate terenul cu nr. cadastral XXXXX din XXXXX, care se mărginește cu terenul lui Andrei Burlacu.

A susținut că dreptul de proprietate l-a dobândit în baza certificatului de moștenitor testamentar din 09 februarie 2018, înregistrat la Agenția Servicii Publice la 13 februarie 2018 sub nr. 5301/18/5105. Astfel, cu aproximativ 5 ani în urmă, Andrei Burlacu a acaparat 15 m² din terenul ce nu-i aparține, construind neautorizat un sarai și un gard pe hotarul terenului.

A precizat că în acel moment, proprietar al terenului era Jbanov Ghenadi, care prin testament i-a lăsat terenul ca moștenire. Încă atunci, când s-a început construcția,

personal l-a atenționat pe Andrei Burlacu că depășește limitele hotarului lui, însă, ultimul i-a explicat că vor discuta când ea va deveni proprietarul bunului imobil.

Reclamanta a indicat că, după obținerea certificatului de moștenitor testamentar, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 04 iulie 2018 a expediat în adresa pârâtului o reclamație, prin care i-a propus să mute gardul și garajul de pe terenul ei, în caz contrar se va adresa în instanța de judecată, însă, cerințele expuse au fost lăsate fără soluționare.

A afirmat că amplasarea construcțiilor de către Andrei Burlacu cu depășirea hotarelor terenului, este vizibilă din imaginile fotografice efectuate prin satelit, planul geometric și catalogul de coordonare, parametrii hotarelor din 20 august 2018, anexate la cererea de chemare în judecată.

Elena Moșneaga consideră că, prin acțiunile pârâtului i-a fost lezat dreptul de proprietate prin acapararea nelegală a 15 m² din teren, conform măsurărilor ei.

A solicitat constatarea încălcării de către Burlacu Andrei a dreptului de proprietate ce aparține asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX din XXXXX, obligarea pârâtului să demoleze construcția de pe terenul reclamantei și încasarea din contul lui Andrei Burlacu a cheltuielilor de judecată și a pagubei morale.

Prin încheierea din 25 iulie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice”.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, acțiunea depusă de Elena Moșneaga a fost respinsă ca neîntemeiată și s-a încasat de la Elena Moșneaga în beneficiul lui Andrei Burlacu cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei.

La 20 decembrie 2019 Elena Moșneaga a declarat apel împotriva hotărârii din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Elena Moșneaga și a fost menținută hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că reclamanta nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra sau confirma temeiurile invocate în cererea de chemare în judecată și anume, că prin acțiunile lui Andrei Burlacu a fost încălcat dreptul de proprietate al Elenei Moșneaga.

În acest sens, Curtea de Apel Chișinău a considerat că instanța de fond just a reținut că din înscrisurile prezentate, cum este imaginea fotografică, nu se atestă deposedarea reclamantei de o anumită suprafață de teren, în imaginea expusă este indicat doar numărul cadastral, lipsind alte înscrisuri din care să rezulte de cine a fost întocmit, perfectat sau eliberat. La fel, din imaginea dată nu este clar ce semnifică și ce poate să probeze în prezenta acțiune. De asemenea, nu poate fi reținută ca probă pertinentă nici copia titlului de autentificare a dreptului de proprietate eliberat pe numele lui Jbanov Ghenadie, deoarece nu relevă careva circumstanțe faptice care să confirme că Elena Moșneaga a fost deposedată de o porțiune de teren.

Instanța de apel a reținut că reprezentantul Agenției Servicii Publice, Dionisie Arbuz a explicat că din materialele anexate la cauza civilă nu se denotă admiterea unor încălcări ale deținătorilor de teren, or, din probatoriul examinat nu rezultă mențiunea din partea cui a fost micșorat terenul imobil, inginerul neconstatând nicio abatere.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a indicat că, în cadrul examinării cauzei au fost audiați martori atât din partea reclamantei, cât și a pârâtului, care la fel au relatat că inițial a fost construit gardul și apoi construcția, pe când era în viață fostul proprietar Jbanov Ghenadie, care nu a avut obiecții, Elena Moșneaga devenind proprietar ulterior.

La data de 23 decembrie 2020, Elena Moșneaga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 decembrie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a invocat netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel.

A menționat că amplasarea construcțiilor de către Andrei Burlacu cu depășirea hotarelor terenului, este vizibilă din imaginile fotografice efectuate prin satelit, planul geometric și catalogul de coordonare, parametrii hotarelor din 20 august 2018, probe care neîntemeiat nu au fost reținute de către instanțele de judecată.

A susținut că, deoarece intimatul a prezentat înscrisuri contradictorii cu cele anexate de ea, a solicitat instanței numirea unei expertize tehnice, cerere care însă a fost respinsă.

Recurenta a afirmat că intimatul a tăinuit un fapt esențial, despre care dânsa a aflat abia la 06 noiembrie 2020 și anume, conform procesului-verbal de constatare din 06 noiembrie 2020, întocmit de Primăria mun. Hîncești, s-a stabilit că, construcția în litigiu se află pe terenul ei cu nr. cadastral XXXXX. La acest proces-verbal a fost anexat certificatul de arhivă nr. 357 din 20 mai 2011, potrivit căruia Annei Jbanova i-a fost alocat un teren de doar 400 m² pe adresa XXXXX, adică Andrei Burlacu deține doar 4 ari de teren și nu 6 precum a declarat în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 septembrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Elenei Moșneaga la data de 30 octombrie 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 8944 (f.d. 216, volumul I), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la data de 23 decembrie 2020, este în termen.

La 09 februarie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimatului Andrei Burlacu, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 12-13, volumul II).

Referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Moșneaga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are

caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Elena Moșneaga asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elena Moșneaga, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Elena Moșneaga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic